

[Helge Larsen.]

og dette princip underbygges jo ikke mindst i disse år af et andet synspunkt, som jeg vist bedst kan udtrykke ved at citere, hvad formanden for Danske Studerendes Fællesråd for nogen tid siden sagde i forbindelse med det lovforslag, vi behandler i dag. Han udtrykte det sådan, at investering i ungdommen er den mest produktive investering, der findes. Jeg tror i og for sig ikke, det er overdrevent. Det gælder samfundsøkonomisk, og det gælder også privatøkonomisk i den forstand, at den, der investerer noget i sin uddannelse, også vil få udbytte af det senere hen. På denne baggrund er det foreliggende lovforslag yderst velkomment, og jeg takker den højtærede undervisningsminister for fremsættelsen af det.

Jeg må dog lige føje et par bemærkninger til i forlængelse af det, det ærede medlem hr. Per Hækkerup sagde. Spørgsmålet om investering i ungdommens uddannelse er jo nemlig ikke bare et spørgsmål om investering i ungdommens uddannelsesfond, men det er et spørgsmål, der er opstået på mange andre områder. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup nævnte den udbygning, der foregår for skolevæsenet, tekniske skoler, faglige skoler og på adskillige andre områder, og jeg skal hertil føje de planer, der foreligger for en udbygning af universiteterne, landbohøjskolen og polyteknisk læreanstalt. Der er her tale om meget betydelige investeringer over en årrække, som vil lette de unges uddannelsesmuligheder ganske betydeligt. De kan muligvis også bidrage til, at studenterne i København kan komme til at føre en mere solbeskinnethed end den, de efter det ærede medlem hr. Hvidbergs udtalelser fører i øjeblikket.

Selve lovforslaget er jo i det væsentligste en ajourføring af det forslag, som blev gennemført for 3 år siden, og det spørgsmål er blevet rejst her i dag, om forslaget vil være tilstrækkeligt. Det ærede medlem hr. Heick var i den forbindelse inde på det, han kalder den fremadskridende inflations indflydelse. Må jeg lige indskyde, at det med den fremadskridende inflation er lidt forældet, det har der ikke været tale om det sidste halve år. Men det ærede medlem nævnedes også, at vi i det kommende år vil stå over for

spørgsmålet om stigende studentertal, og derfor vil ganske naturligt og forventeligt kravet til ungdommens uddannelsesfond blive større. Så vidt jeg forstod det ærede medlem, var han inde på den tanke, at man måske ligefrem kunne åbne mulighed for, at de beløb, der er til rådighed, reguleres efter antallet af studenter. Det er en tanke, som jeg meget gerne vil være med til at drøfte nærmere i udvalget.

Der er i lovforslaget inddraget to nye grupper under ungdommens uddannelsesfond, og der er sagt en del om disse to grupper. Jeg skal ikke føje meget dertil. Til det ærede medlem hr. Heick vil jeg gerne sige, at når man har nævnt muligheden af at øge Dansk Studiefonds midler til udlån til seminarister, er dette, så vidt jeg forstår, ifølge Dansk Studiefonds opbygning ikke muligt, idet Dansk Studiefonds kapital er privat tilvejebragt og vist vanskeligt kan øges. Dertil kommer, at Dansk Studiefond kræver forrentning af de lån, den yder, medens de lån, der ydes gennem ungdommens uddannelsesfond, er rentefri, så jeg tror i og for sig ikke, det ville være nogen gavnlig udvej for seminaristerne. Jeg tror, at det forslag, den højtærede undervisningsminister har stillet, er det bedste.

Hvad angår det beløb, der er foreslået som støtte til gymnasiaster, forekommer det mig at være måske det mindste, der kan være tale om, hvis man virkelig skal yde støtte til gymnasiaster. Der er for mig ikke tvivl om, at netop økonomiske vanskeligheder i mange tilfælde hindrer unge med evner i at gå ind i gymnasiet, fordi de økonomiske krav, der stilles til forældrene, er så store, at man giver afkald på denne uddannelse. De to former for hjælp, der er foreslået: rejsehjælpen og opholdshjælpen, vil ganske givet kunne medvirke til, at en del af de vanskeligheder, som disse unge har, vil kunne bringes af vejen. Jeg tror, det ærede medlem hr. Per Hækkerup har ret i, at den skæve fordeling, vi fortsat har i rekrutteringen af studerende ved de højere læreanstalter, i højere grad opstår ved indgangen til gymnasiet end ved indgangen til det egentlige studium, efter at gymnasietiden er endt.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.